บทที่ 5

การขยายโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การสื่อสารได้กลายเป็นปัจจัยที่คนไทยต้องการบริโภคมากชนิดหนึ่ง ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ส่วนประกอบสำคัญที่นอกเหนือจากบุคคลที่ทำการติดต่อกันแล้ว ยังต้องมีระบบสารสนเทศ และระบบโทรคมนาคม เป็นส่วนประกอบทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร การที่สามารถได้รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความได้เปรียบคู่แข่งในทางธุรกิจหรือด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ระบบสารสนเทศจะมีคุณค่า(มูลค่าเพิ่ม) ก็ต่อเมื่อสามารถส่งผ่านไปยังผู้รับได้รวดเร็วและถูกต้อง ซึ่งต้องอาศัยระบบโทรคมนาคม เป็นเครื่องมือในการส่งผ่านข้อมูล (สารสนเทศ) จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ทั้งในรูปของเสียง ภาพ หรือข้อมูล เช่น โทรศัพท์ โทรเลข โทรสาร เป็นต้น โดยอาศัยสื่อสัญญาณเป็นตัวกลาง ซึ่งอาจเป็นเคเบิลโลหะ เคเบิลใยแก้วนำแสง ระบบไมโครเวฟ ดาวเทียมสื่อสาร หรือคลื่นวิทยุความถี่สูง

ถ้าจะกล่าวว่าระบบโทรคมนาคมมีส่วนช่วยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ หรือเมื่อมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้ความต้องการระบบโทรคมนาคมเพิ่มขึ้น ก็คงไม่ผิดไปจากความจริงนัก ถ้าหากได้พิจารณาถึงมูลค่าและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าในผลิตภัณฑ์สาขาโทรคมนาคม ควบคู่กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(GDP)ดังตารางที่ 5.1 พบว่า สัดส่วนผลิตภัณฑ์สาขาโทรคมนาคมต่อGDP มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอดจาก 0.43 ในปี 2519 เป็น 1.21 ในปี 2535 นอกจากนี้ มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาโทรคมนาคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี โดยส่วนใหญ่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าGDP สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความต้องการผลิตภัณฑ์และบริการในสาขาโทรคมนาคมที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ 5.1

ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศสาขาโทรคมนาคม ปี 2524-2535

(ณ.ราคาปัจจุบัน)

มูลค่า : ล้านบาท

ปี	ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ (GDP)	การเปลี่ยนแปลง (%)	สาขาโทรคมนาคม	การเปลี่ยนแปลง (%)	สัดส่วน/GDP (%)
2524	$760*10^3$	15.4	4,615	27.8	0.61
2525	$820*10^3$	7.9	5,807	25.8	0.71
2526	$910*10^3$	11.0	5,973	2.9	0.66
2527	$973*10^3$	7.0	7,442	24.6	0.76
2528	$1,014*10^3$	4.2	9,307	25.1	0.92
2529	$1,095*10^3$	8.0	12,963	39.3	1.18
2530	$1,253*10^3$	14.4	13,728	5.9	1.10
2531	$1,506*10^3$	20.3	16,224	18.2	1.08
2532	$1,775*10^3$	17.9	20,139	24.1	1.13
2533	$2,051*10^3$	15.5	23,463	16.5	1.14
2534	$2,509*10^3$	22.3	29,300	24.85	1.17
2535	$2,791*10^3$	11.2	33.800	15.35	1.21

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การขยายตัวของการสื่อสารและความต้องการระบบโทรคมนาคมที่เพิ่มขึ้น เป็นสิ่งที่รัฐให้ความสนใจ พบว่าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับหลังๆ นับตั้งแต่แผนฯ 5 เป็นต้นมา ได้มีการกำหนดเป้าหมายและนโยบายเกี่ยวกับการสื่อสารและการขยายบริการด้านโทรคมนาคมไว้ชัดเจน โดยเฉพาะในด้านของการขยายบริการขั้นพื้นฐานของระบบโทรคมนาคม แต่เนื่องจากรัฐมีขีดความสามารถจำกัดในการขยายบริการ อันเนื่องมาจากเหตุหลายประการ ทั้งในด้านการเงิน การบริหาร และทางเทคนิค ทำให้รัฐมีนโยบายที่จะดึงเอกชนเข้ามาร่วมในการขยายบริการพื้นฐานในกิจการโทรคมนาคม หลังจากที่รัฐเป็นผู้ให้บริการแต่เพียงรายเดียวมาเป็นเวลานาน บริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่ยอกล่าวในการศึกษานี้คือ ระบบโทรศัพท์ ซึ่งรัฐมีโครงการให้เอกชนขยายบริการโทรศัพท์เพิ่มขึ้น 3 ล้านเลขหมาย โดยกระจายอยู่ในเขตนครหลวง 2 ล้านเลขหมาย และในเขตภูมิภาค 1 ล้านเลขหมาย มีมูลค่าโครงการประมาณ 150,000 ล้านบาท มีระยะเวลาดำเนินงานในช่วงแผนฯ 7(2535-2539)

ระบบโทรศัพท์

ระบบโทรคมนาคมขั้นพื้นฐานที่เป็นที่ต้องการ และมีความสำคัญอย่างมากต่อการสื่อสารชนิดหนึ่ง ได้แก่ ระบบโทรศัพท์ ระบบโทรศัพท์ที่ใช้งานกันในปัจจุบันมีด้วยกันหลายระบบ ได้แก่

1. ระบบโทรศัพท์ที่มีการจัดการแบบเครือข่ายลำดับขั้น (Network Hierachy)
2. โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูล่า (Mobile Cellular Telephone)
3. โทรศัพท์ไร้สาย (Cordless Phone)
4. โทรศัพท์ (วิทยุ) ติดตามตัว (Paging)

ในการศึกษานี้ จะกล่าวถึงเฉพาะ **ระบบโทรศัพท์ที่มีการจัดการแบบเครือข่ายลำดับขั้น** ซึ่งเป็นระบบที่ใช้กันอยู่มากในปัจจุบัน ส่วนประกอบสำคัญของระบบนี้เริ่มต้นจากเครื่องโทรศัพท์ในบ้านของผู้ใช้บริการ ไปยังชุมสายระดับต่างๆ ของระบบเครือข่ายโทรศัพท์แล้วจึงไปยังจุดหมาย

บริการโทรศัพท์ ในระบบนี้ประกอบด้วย

1. การบริการโทรศัพท์ภายในประเทศ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เขตนครหลวง (กรุงเทพฯ และปริมณฑล) และเขตภูมิภาค

2. การบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ เป็นการบริการซึ่งสามารถติดต่อกับประเทศต่างๆ ได้ โดยผ่านระบบสื่อสารทางเคเบิลใต้น้ำ หรือผ่านระบบสื่อสารดาวเทียม

3. การบริการเสริมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบโทรศัพท์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจุบันการให้บริการโทรศัพท์ในประเทศไทย มีหน่วยงานที่แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบอยู่ 2 หน่วยงาน คือ

1. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) รับผิดชอบให้บริการโทรศัพท์ภายในประเทศ และกับประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย

2. การสื่อสารแห่งประเทศไทย รับผิดชอบให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ

ปัจจัยสู่การให้เอกชนเข้ามาส่วนร่วมในการให้บริการโทรศัพท์

Wellenius, B. and Others(1993) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้รัฐในแถบเอเชียตัดสินใจให้เอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการผลิตบริการโทรคมนาคมไว้ด้วยกัน 6 ปัจจัย ได้แก่

1. รัฐได้ตระหนักว่า การผลิตแบบเก่าๆ ที่ผ่านมา ที่รัฐเป็นผู้ผลิตแต่เพียงผู้เดียวนั้น รัฐไม่สามารถจัดหาทุนจำนวนมหาศาลมาใช้เพื่อการผลิตที่สนองให้ทันต่อความต้องการที่มีจำนวนมากได้

2. ประเทศต่างๆ เริ่มได้รับอิทธิพลและตระหนักถึงกลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจโดยปล่อยให้มีการจัดการผลิต การบริโภคและการจัดสรรโดยเสรี โดยสนับสนุนให้มีการแข่งขัน ลดการควบคุมทั้งด้านตลาดเงินและตลาดทุน ลดบทบาทของภาครัฐ การปล่อยการผลิต การบริโภคและการจัดสรรเป็นไปอย่างเสรีนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งทำให้เกิดนวัตกรรมในภาคการผลิตด้วย

3. ประชาชนไม่พอใจกับการบริการและบุคลากรของรัฐ เนื่องจากที่ผ่านมารัฐไม่สามารถผลิตสินค้า/บริการที่ให้เพิ่มขึ้นได้ทันต่อความต้องการประชาชน รวมทั้งการบริหารงานด้านบุคลากรนั้นขาดประสิทธิภาพ

4. State Monopoly การที่รัฐจัดผลิตเพียงผู้เดียว ทำให้มีการผูกขาดการผลิตโดยรัฐ ทำให้การผลิตขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดคู่แข่งที่จะมาเปรียบเทียบ

5. ประเทศพัฒนาแล้วต้องการไปลงทุนในกิจการโทรคมนาคมในประเทศกำลังพัฒนา จึงพยายามหาโอกาสสนับสนุนและกระตุ้นให้มีการเปิดโอกาสให้เอกชนมีโอกาสดำเนินงานแทนรัฐ

6. ธนาคารต่างชาติต้องการผันเงินเข้าไปลงทุนในกิจการที่มีโอกาสที่จะเจริญเติบโต และอุตสาหกรรมด้านโทรคมนาคม ก็เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมซึ่งมีการเติบโตมาก

ในการศึกษาของ Wellenius ถึงสาเหตุที่นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดผลิต และการจัดหาในกิจการโทรคมนาคมในเขตเอเชียนั้น มาจากปัจจัยผลักดันหลักๆ อยู่ด้วยกัน 2 ด้าน คือ มาจากปัจจัยที่เกิดขึ้นจากในประเทศ และ ปัจจัยที่เกิดจากแรงผลักดันภายนอกประเทศ (ในเรื่องของการต้องการเข้ามาลงทุนของชาวต่างชาติทั้งในด้านตลาดสินค้าและตลาดเงิน)

เมื่อหันมาพิจารณาในกรณีของประเทศไทย เพื่อหาจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดนโยบายการให้เอกชนเข้ามาส่วนร่วมในการจัดผลิตบริการโทรศัพท์ ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการให้บริการโทรคมนาคม สาเหตุมีอยู่ด้วยกันหลายประการและมีลักษณะของสาเหตุใกล้เคียงกับการศึกษาที่ Wellenius ได้ศึกษาไว้ (ศึกษาเฉพาะในเรื่องของปัจจัยภายในประเทศ) สาเหตุหรือปัจจัยเหล่านั้นได้แก่

1. ปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ก่อนที่จะให้เอกชนเข้ามาร่วมผลิต หน่วยงานที่ทำหน้าที่ติดตั้งโทรศัพท์ให้กับประชาชน คือ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) โดยจะมีการแบ่งเขตการติดตั้งออกเป็นเขตนครหลวงและเขตภูมิภาค ปริมาณโทรศัพท์ที่ ทศท. ติดตั้งไปแล้วทั่วประเทศในปี 2536 มีทั้งสิ้นประมาณ 2 ล้านเลขหมาย สำหรับประชากร 60 ล้านคน หรือโดยเฉลี่ยประมาณ 3 เครื่องต่อประชากร 100 คน

ความต้องการของประชาชนในการใช้บริการโทรศัพท์ในแต่ละปี (ตามคำขอ) มีเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 15 ขณะที่ทางด้าน ทศท. ติดตั้งเพิ่มในแต่ละปีเฉลี่ยแล้วทั้งประเทศติดตั้งได้ประมาณร้อยละ 15 (ตารางที่ 5.2) ความแตกต่างนี้ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนโทรศัพท์สะสมกันเรื่อยมา

ตารางที่ 5.2

การติดตั้งเลขหมายต่อปี

(1 ตค.- 30 กย.)

	2531	2532	2533	2534	2535
จำนวนเลขหมายที่ติดตั้ง (เลขหมาย)					
รวมทั้งประเทศ	108,814	163,825	172,281	239,439	278,742
นครหลวง	74,507	116,834	113,732	153,891	156,416
ภูมิภาค	34,307	46,991	58,549	85,548	122,326
อัตราเพิ่ม(ลด) (ร้อยละ : ปี)					
รวมทั้งประเทศ	11.56	15.13	14.38	17.26	15.25
นครหลวง	11.62	15.46	13.73	15.91	11.01
ภูมิภาค	11.43	14.42	15.79	20.13	23.96

ที่มา : กองสถิติและรายงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

2. คุณภาพการให้บริการยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

คุณภาพการให้บริการยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำดังจะเห็นได้จาก อัตราการต่อติด (Complet Call) ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ยังต่ำกว่ามาตรฐานของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union(ITU.)) อยู่มาก

มาตรฐานกำหนดไว้ว่า ในการต่อโทรศัพท์ 100 ครั้ง จะมีอัตราการต่อไม่ติดได้ไม่เกิน 5 ครั้ง แต่จากสถิติอัตราการต่อติดที่ ทศท.ได้จัดทำไว้ระหว่างปี 2531-2534 (ตารางที่ 5.3) พบว่า อัตราการต่อติดสำหรับการโทรติดต่อในพื้นที่เดียวกัน(Local Calls) มีมีอัตราการต่อโทรศัพท์ติด(Complete Call)ประมาณร้อยละ 50 ของการต่อโทรศัพท์ ส่วนอัตราการต่อติดสำหรับการโทรติดต่อทางไกลในประเทศ(Domestic Trunk Calls) มีอัตราการต่อติดไม่เกินร้อยละ 35 สาเหตุใหญ่ของการที่ไม่สามารถต่อติดเกิดขึ้นจาก หมายเลขที่ต้องการเรียกไปนั้นสายไม่ว่าง

นอกจากนี้ผู้ใช้บริการโทรศัพท์ ยังร้องเรียนเกี่ยวกับการแก้เหตุเสียให้ดียังล่าช้า รวมทั้งเรื่องใบแจ้งหนี้ค่าบริการบางครั้งแจ้งจำนวนการใช้ผิดพลาด

3. มีการผูกขาดการผลิตโดยรัฐเพียงผู้เดียว

การผูกขาดโดยรัฐหรือการที่มีเพียงหน่วยงานเดียวในการให้บริการติดตั้งโทรศัพท์ให้แก่ประชาชน เป็นผลสืบเนื่องมาจากกฎหมายทางด้านโทรคมนาคม ที่มีการกำหนดไม่อนุญาตให้เอกชนดำเนินงานเหล่านี้ได้ ทำให้ไม่มีการแข่งขัน/เปรียบเทียบกันในการบริการ

4. ขาดประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการ

การขาดประสิทธิภาพนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากกฎหมายเช่นเดียวกับเรื่องของการผูกขาด แตกต่างกันที่เป็นกฎหมาย/กฎระเบียบที่ตั้งขึ้นมา เพื่อควบคุมการทำงานของรัฐวิสาหกิจ เนื่องจาก ทศท. มีการดำเนินงานที่ต้องขึ้นกับการตัดสินใจของรัฐ การตัดสินใจเหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้กฎ ระเบียบ และขั้นตอนยุ่งยาก ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินโครงการ แม้ว่าในระยะที่ผ่านมาได้มีการพยายามปรับปรุงโครงสร้างของการบริหารงาน แต่เนื่องจากรูปการบริหารงานเช่นนี้กลายเป็นสิ่งที่ยึดถือปฏิบัติกันจนเป็นความเคยชินเสียแล้ว

ตารางที่ 5.3

อัตราการต่อติด

(Call Completion Rate)

	2531	2532	2533	2534
Local calls				
Percentage of complete calls	58%	54%	55%	56%
Reason for drop calls				
-Taffic congestion	1%	1%	1%	1%
-Called number busy	28%	31%	33%	29%
-No answer	5%	6%	10%	11%
-Faults from subscribers	6%	6%	0%	0%
-Technical faults & others	2%	3%	1%	2%
Dosmestic Trunk calls				
Percentage of complete calls	35%	32%	32%	33%
Reason for drop calls				
-Taffic congestion	7%	12%	13%	20%
-Called number busy	25%	21%	23%	21%
-No answer	13%	14%	24%	16%
-Faults from subscribers	10%	10%	8%	5%
-Technical faults & others	9%	10%	0%	5%

ที่มา : กองสถิติและรายงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

5. เพดานเงินกู้ต่างประเทศ

เพดานเงินกู้ต่างประเทศสำหรับรัฐวิสาหกิจทั้งหมด ถูกกำหนดไว้ไม่เกินปีละ 1,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ข้อจำกัดนี้ได้กลายเป็นสิ่งกีดขวางการเจริญเติบโตของการขยายบริการโทรศัพท์ เพราะการลงทุนในกิจการโทรศัพท์จำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ซึ่งส่วนหนึ่งต้องกู้จากต่างประเทศ

<u>การกำหนดนโยบายการให้เอกชนเข้ารับสัมปทาน</u>

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการให้บริการโทรศัพท์ไม่ว่าในแง่ของปริมาณที่มีไม่เพียงพอหรือ คุณภาพที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อันเนื่องมาจากสาเหตุที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นผลให้การให้บริการโทรศัพท์ไม่สามารถสนองตอบความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่จำเป็นต้องพึ่งพาโทรศัพท์อยู่เป็นอันมาก รัฐจำเป็นต้องหามาตรการ/ทางออกในการขยายบริการพื้นฐานนี้ออกไป

นอกจากปัญหาในเรื่องของปริมาณและคุณภาพ จะเป็นตัวกระตุ้นในรัฐต้องเร่งแก้ปัญหาแล้ว แรงกระตุ้นอีกประการหนึ่งที่ทำให้รัฐไม่สามารถนิ่งเฉยได้ มาจากภาคเอกชน ซึ่งในปัจจุบันมีการขยายตัวมากขึ้นจนกลายเป็นตัวจักรสำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศ ทั้งยังมีบทบาทในการกำหนดทิศทางเศรษฐกิจ และการเมือง รัฐจึงมีแนวคิดที่จะดึงภาคเอกชน ที่กำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง เข้ามาช่วยในการพัฒนากิจการของรัฐ โดยอาศัยประสบการณ์ในการบริหารงาน และเงินทุนของภาคเอกชน

จากแนวคิดการเพิ่มบทบาทของเอกชนในกิจการของรัฐ ประกอบกับปัญหาที่ ทศท. ไม่สามารถให้บริการได้เพียงพอ ทศท.จึงได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะสั้นด้วยการ เชิญชวนภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการขยายโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย* (ในช่วงปี2535 -2539) โดยจะให้มีการติดตั้งในเขตนครหลวง 2 ล้านเลขหมาย ในเขตภูมิภาค1 ล้านเลขหมาย โดยเมื่อติดตั้งเสร็จ จะมีโทรศัพท์ทั้งสิ้นรวม 6 ล้านเลขหมาย (เป็นของ ทศท.ติดตั้งจนถึงปี 2539 รวม 3 ล้านเลขหมายและเป็นของเอกชนติดตั้ง 3 ล้านเลขหมาย)

---

*สำหรับรายละเอียดของการดำเนินการ ดูได้ในภาคผนวก ก.

วัตถุประสงค์ในการให้เอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการให้บริการโทรศัพท์

องค์การโทรศัพท์ฯ ในฐานะตัวแทนของรัฐในการจัดให้มีบริการโทรศัพท์ ได้ตัดสินใจให้เอกชนเข้ามาส่วนร่วมในการให้บริการโทรศัพท์(ระบบที่มีการติดตั้งในบ้านเรือน)ขึ้นเป็นครั้งแรกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7(2536-2539) โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักไว้ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. ให้มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพ คือ การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มปริมาณโทรศัพท์ให้เพียงพอกับความต้องการ

2. ให้มีการแข่งขันในการผลิตบริการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการผลิต

3. เพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ และรัฐได้รับส่วนแบ่งจากรายได้ในระดับหนึ่ง

สรุปข้อกำหนด(TOR)ที่รัฐจัดทำในการให้เอกชนเข้าร่วมให้บริการโทรศัพท์

1. ข้อกำหนดด้านตัวสินค้า/บริการ

1.1 ปริมาณการติดตั้ง

- ผู้ประสงค์จะเข้าร่วมการงานและร่วมลงทุนจะต้องเสนอแผนงานการดำเนินงานให้ ทศท. มีเลขหมายที่สามารถบริการได้(Line Capacity)ตามประมาณการที่ ทศท. กำหนดให้ ทั้งนี้พร้อมด้วยระบบงานสนับสนุนในการให้บริการและการบำรุงรักษา (ทศท. ประมาณการให้มีการติดตั้งในเขตภูมิภาครวมแล้วเพิ่มขึ้น 2 ล้านเลขหมาย และในเขตภูมิภาครวมแล้วเพิ่มขึ้น 1 ล้านเลขหมาย) ผู้ได้รับคัดเลือกให้ร่วมการงานและร่วมลงทุน จะต้องรับดำเนินงานและบำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบ และระบบงานสนับสนุนดังกล่าว ตลอดระยะเวลาร่วมการงานและร่วมลงทุน

- ผู้ได้รับการคัดเลือกจะต้องโอนกรรมสิทธิ์ของอุปกรณ์ในระบบรวมทั้งระบบต่างๆ ในโครงการนี้ให้แก่ ทศท. เมื่อผ่านการตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

1.2 คุณภาพสำหรับการให้เอกชนเข้ามาจัดบริการแยกเป็น 2 ส่วน คือ

1.2.1 คุณภาพในอุปกรณ์

- มาตรฐานทางเทคนิคของ ทศท. จะถือเป็นคุณสมบัติอย่างน้อยที่สุด (Minimum Requirements)ที่ระบบทางเทคนิคของผู้เสนอจะต้องเทียบเท่าหรือดีกว่า

- ข้อเสนอทางเทคนิค (Technical Proposal) ต้องมีข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับอุปกรณ์ชุมสาย และอุปกรณ์หลักอื่นๆที่ผู้ร่วมลงทุนจะนำมาใช้

- แจ้งรายชื่อผู้ผลิตอุปกรณ์หลัก

- ในกรณีที่ ทศท. ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโครงข่าย ทศท. และการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นเหตุให้โครงข่ายบริษัทไม่สามารถใช้ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือในกรณีที่ ทศท.และบริษัทเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโครงข่ายบริษัท บริษัทจะทำการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีของโครงข่ายบริษัทให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัทเองทั้งสิ้น

1.2.2 คุณภาพในบริการ

- ผู้ได้รับการคัดเลือกให้ร่วมการงานและร่วมลงทุน จะต้องจัดทำบิลและลงทุนในระบบการจัดเก็บเงิน

2. ข้อกำหนดด้านผู้ร่วมงาน

2.1 คุณสมบัติของผู้เสนอเข้าร่วมการงานและร่วมลงทุนขยายบริการโทรศัพท์

- ผู้เสนอจะต้องประกอบกิจการเป็นนิติบุคคล ที่จดทะเบียนการจัดตั้งในประเทศไทย ซึ่งอาจจะยื่นข้อเสนอในลักษณะนิติบุคคลรายเดียวหรือเป็นกลุ่มกิจการร่วมค้า (Joint Venture)ก็ได้ ในกรณีเป็นนิติบุคคลรายเดียว หากมีหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลจากต่างประเทศจะต้องถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียน ในกรณีที่เสนอในลักษณะกิจการร่วมค้า ซึ่งในที่สุดจะต้องจัดตั้งเป็นนิติบุคคลใหม่นั้น ชาวต่างประเทศจะถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 40 เช่นกัน และผู้เสนอจะต้องแสดงเจตจำนงค์อย่างชัดเจนว่าจะร่วมรับผิดชอบพร้อมทั้งระบุขอบเขตความรับผิดชอบ หากได้รับคัดเลือกให้ร่วมการงานและร่วมลงทุน

- ผู้เสนอที่ประสงค์จะจัดตั้งนิติบุคคลใหม่เพื่อลงนามเป็นคู่สัญญาร่วมการงานและร่วมลงทุนในโครงการนี้ จะต้องระบุความประสงค์ดังกล่าวให้ชัดเจน ทั้งนี้ผู้เสนอที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในนิติบุคคลใหม่นี้ด้วยการถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ในระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันลงนามในสัญญา และสัดส่วนผู้ถือหุ้นชาวต่างประเทศทั้งหมดต้องไม่เกินร้อยละ 40

- ผู้เสนอจะต้องไม่เป็นผู้มีรายชื่อเป็นผู้ทิ้งงานของทางราชการ

2.2 ผู้เสนอต้องแสดงข้อมูลสถานภาพทางการเงินของผู้เสนอ ประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสดพร้อมทั้งรายงานผู้สอบบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงิน รวมทั้งรายงานประจำปี

2.3 ข้อมูลประสบการณ์และผลงานของผู้เสนอและผู้ร่วมเสนอในงานด้านต่างที่เกี่ยวข้อง

2.4 ข้อเสนอทางด้านการบริหารงาน (Management Proposal)

- แผนงานและ/หรือแนวความคิดเกี่ยวกับบุคคลกรในการดำเนินตามโครงการนี้ ซึ่งจะต้องแสดงโดยละเอียดและมีมาตรฐานประกอบคำกล่าวอ้างที่เชื่อถือได้ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เสนอมีความเข้าใจในความต้องการของโครงการ มาตรฐานที่กำหนด และสามารถดำเนินการตามโครงการให้สำเร็จลุล่วงไปได้

- แผนการอบรม/ให้ความรู้บุคลากรของ ทศท. ในการซ่อมบำรุงและจัดการระบบงาน

- แผนการลงทุนและแผนจัดหาเงินลงทุน แสดงโครงสร้างและสัดส่วนของเงินทุนในโครงการและรายละเอียดเงินทุนแยกตามประเภทของอุปกรณ์หลักต่างๆ ที่ใช้ อาทิ อุปกรณ์เครื่องชุมสาย โครงข่ายตอนนอก โครงข่ายสายผ่านท้องถิ่น และที่ดินอาคาร เป็นต้น

- รายชื่อสถาบันการเงินที่สนับสนุนด้านการเงินในโครงการ พร้อมทั้งหนังสือรับรองจากสถาบันการเงินนั้นๆ แสดงจำนวนเงินที่ให้การสนับสนุนพร้อมทั้งเงื่อนไขและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

3. <u>ข้อกำหนดด้านผลประโยชน์</u>

3.1 ผู้ประสงค์เข้าร่วมการงานและร่วมลงทุน ต้องเสนออัตราส่วนแบ่งรายได้ค่าบริการก่อนหักค่าใช้จ่าย(Gross Revenue) โดยไม่นำเอาผลกระทบจากการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมารวมคิด ทั้งนี้ส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวให้เสนอเป็นอัตราเดียวตลอดระยะเวลาการร่วมลงทุน

3.2 ข้อเสนอผลประโยชน์ ประกอบด้วย

- ประมาณการงบกำไรขาดทุน งบดุล และงบกระแสเงินสดของโครงการนี้ให้แสดงเป็นรายปี ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมการงานและร่วมลงทุน

- หนังสือแสดงการยอมรับการแบ่งกำไรในกรณีผู้ร่วมการงานและร่วมลงทุนมีกำไรเกินไปจากเกณฑ์ปกติโดยทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขการร่วมการงานและร่วมลงทุนขยายบริการโทรศัพท์

3.3 การกำหนดอัตราค่าบริการขึ้นใหม่หรือเปลี่ยนแปลงอัตราค่าบริการเดิม ผู้ร่วมงานต้องได้รับความเห็นชอบจาก ทศท. ทั้งนี้รวมทั้งบริการเดิมและบริการใหม่ที่จะจัดให้มีขึ้นต่อไป

4. <u>อื่นๆ</u>

4.1 บริษัทจะต้องใช้อุปกรณ์เครื่องชุมสายและสายเคเบิลที่ผลิตภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่ารวมของอุปกรณ์เครื่องชุมสายและสายเคเบิลที่บริษัทจัดหา

<u>ขั้นตอนการพิจารณาข้อเสนอ</u>

1. พิจารณาข้อเสนอทางเทคนิคและข้อเสนอด้านการบริหารงาน หากไม่เป็นที่ยอมรับของ ทศท. ทศท. จะคืนซองข้อเสนอผลประโยชน์โดยไม่เปิด ให้แก่ผู้เสนอรายนั้น

2. หากข้อเสนอทางเทคนิค และการบริหารงานเป็นที่ยอมรับของ ทศท. จะดำเนินการเปิดซองข้อเสนอผลประโยชน์ของผู้เสนอรายนั้นๆ ต่อไป

1. การพิจารณาข้อเสนอทางเทคนิคและข้อเสนอด้านการบริหารงาน

- คุณสมบัติของผู้เสนอและ/หรือกลุ่มผู้ร่วมเสนอ

- ระบบทางเทคนิคที่เสนอจะต้องมีคุณภาพและสมรรถนะเท่าหรือดีกว่าระบบหรือมาตรฐานทางเทคนิคที่ ทศท. ใช้อยู่ในโครงการปัจจุบัน ทั้งนี้รวมถึงระบบสนับสนุนในการให้บริการและการบำรุงรักษา รวมทั้งการจัดทำบิลและการจัดเก็บเงินว่าจะสามารถอำนวยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว(Fully Computerized)ครบถ้วน และสามารถปรับให้ทำงานร่วมกับอุปกรณ์หรือระบบอื่นๆ ในลักษณะเดียวกันได้

- ความเป็นไปได้ของการจัดการและบริหารงานของโครงการนี้

- ความเป็นไปได้ของแผนการเงินและการลงทุน

- การตอบสนองต่อข้อกำหนดและ เงื่อนไขการร่วมการงานและร่วมลงทุนขยายบริการโทรศัพท์

2. การพิจารณาข้อเสนอผลประโยชน์

- ข้อเสนอผลประโยชน์ เฉพาะของผู้เสนอที่ผ่านการพิจารณาขั้นต้น (ข้อเสนอด้านเทคนิคและการบริหาร)แล้ว จะได้รับการเปิดซองพิจารณาผลประโยชน์

- การพิจารณาข้อเสนอจะประกอบกับระยะเวลาการร่วมงาน (ในกรณี 2 ล้านเลขหมาย ส่วนในกรณี 1 ล้านเลขหมายได้กำหนดระยะเวลาร่วมงานแล้วเท่ากับ 25 ปี)

- ถ้ามีเสนอส่วนแบ่งรายได้ให้ ทศท. สูงสุดเท่ากันมากกว่า 1 ราย อาจเรียกมาต่อรองใหม่ได้

ผลตอบแทนที่เอกชนผู้ร่วมงานได้รับ

เพื่อเป็นการตอบแทนการร่วมการงานและร่วมลงทุน ทศท.ตกลงให้ผู้มาร่วมการงานและร่วมลงทุนมีสิทธิใช้ ครอบครอง (เว้นแต่กรณีต้องห้ามตามกฎหมาย) และได้รับประโยชน์จากส่วนแบ่งรายได้ตามที่ได้เสนอและเจรจาตกลงกัน ตลอดระยะเวลาการร่วมงาน(25 ปี)